

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203555
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820203555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 36 857 033 proti žalovanej B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpenej Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom Košice, Františkánska 3, o zaplatenie 10.806,80 eur s príslušenstvom., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11Csp/47/2020-101 zo dňa 15. apríla 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že podanou žalobou sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia 10.806,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.806,80 eur od 25.8.2016 do zaplatenia s tým, že dňa 29.6.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 13.248 eur, ktorý sa žalovaná spolu s úrokom zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaná vystupovala pri uzatváraní zmluvy ako podnikateľský subjekt. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru a keďže ani po výzve žalobcu dlžné splátky neuhradila, žalobca v súlade so zmluvou vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi 10.806,80 eur predstavuje súčet neuhradených splátok v sume 9.482 eur a ďalej zmluvné pokuty 2 x 662,40 eur. Popri žalovanej istine si žalobca uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z..

2. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že žalovaná podľa svojej výpovede potrebovala peňažné prostriedky na bežné výdavky, preto si našla na internete spoločnosť, ktorá poskytuje úvery. V tomto prípade išlo o spoločnosť žalobcu. Chcela a potrebovala úver okolo 3.000 eur až 4.000 eur. Takto telefonicky informovala i žalobcu, ktorý jej poslal žiadosť, ktorá už bola vyplnená žalobcom, nie ňou s tým, že im poskytovala svoje osobné údaje. Žiadosť podpísala vlastnoručne doma a poslala ju poštou. Potom ju telefonicky informovali, aby prišla podpísať zmluvu, lebo súhlasili s jej žiadosťou. Vycestovala do Trenčína a zmluvu podpísala, kde sa stretla so zástupcom žalobcu len raz. Riadne si zmluvu neprečítala, vôbec si nevšimla sumu 13.248 eur, ktorá jej mala byť poskytnutá, všimla si len splátky vo výške 276 eur. Zástupca žalobcu s ňou zmluvu neprešiel, len jej povedal, aby si skontrolovala svoje osobné údaje. Súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár, ktorý jej odovzdal.

Splátkový kalendár bol žalovanej odovzdaný so zmluvou. Bolo jej povedané, že môže uhrádzať splátky aj v inej výške, ak bude mať viac peňazí, preto okrem splátok vo výške 276 eur uhrádzala aj iné splátky v sume 300 eur, 600 eur atď.. Dostala na účet len 4.000 eur. Splácala splátky úveru podľa splátkového kalendára, vynechala splátku v novembri 2015, potom február 2016 a telefonicky ju informovali, že budú poplatky vysoké, zľakla sa a preto na internete našla právničku, ktorá jej navrhla alebo doporučila, aby ďalšie splátky neuhrádzala. Preto sa telefonicky skontaktovala so spoločnosťou, s ktorou to riešila a od roku 2016 od októbra, kedy bola uhradená posledná splátka. Doposiaľ ju žalobca nekontaktoval, len podal žalobu. Dostala aj dve faktúry na zmluvnú pokutu vo výške 662,40 eur, na ktoré v nej nereagovala. Ďalej súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 26.mája 2015 podpísala žalovaná žiadosť o úver, v ktorej žiadosti sú uvedené jej osobné údaje, v bode 5 tejto žiadosti sú uvedené údaje o požadovanom úvere. Z tejto žiadosti, predovšetkým z tohto bodu vyplýva, že žalovanej sa vyplatí čiastka 4.000 eur, splatnosť úveru 48 mesiacov, výška mesačnej splátky 276 eur, nominálna hodnota úveru 13.248 eur, požadovaný dátum splatnosti splátky, deň v mesiaci 15-ty, účel čerpania úveru investičný. V bode 6 sú uvedené prílohy a sú zaškrtnuté v rámci doručenej kópie osobných dokladov, daňové priznanie, vrátane príloh za rok 2013 a rok 2014, živnostenský list, faktúry za posledné tri mesiace. V žiadosti o úver sú uvedené údaje vyplnené rukou a je opatrená podpisom žalovanej ako žiadateľom o úver a štatutárnym zástupcom spoločnosti PROFÍ CREDIT. Zmluva o revolvingovom úvere č. 223696-4807 bola uzavretá medzi veriteľom PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava a dlžníkom Lenkou Mikulovou, bytom Kľačno 406 dňa 29.júna 2015. V čl. 1.1.1. označené ako Predmet zmluvy je uvedené, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 13.248 eur do 8-ich dní pracovných od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom. V bode 2.2.1. Splatnosť úveru sa dlžník zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 276 eur, splatných podľa splátkového kalendára, ktorý je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. V bode 3.3.1. označený ako Revolving je uvedené, že v prípade, že dlžník splatí všetky splátky úveru podľa splátkového kalendára, resp. všetky záväzky voči veriteľovi vzniknuté z tejto zmluvy, vzniká dlžníkovi po predchádzajúcom schválení zo strany veriteľa nárok na revolving a bude mu úver automaticky navýšený, t. j. veriteľ poskytne dlžníkovi čiastku vo výške 13.248 eur. Revolving bude prevedený bankovým prevodom na účet dlžníka do 8-ich pracovných dní od vzniku nároku na revolving. V bode 4.4.1. Zmluvná odmena je upravená tak, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 9.248 eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru. V bode 4.4.2. je uvedené, že za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie revolvingu. Zmluvná odmena predstavuje 9.248 eur a je splatná ku dňu prevedenia revolvingu. V bode 12.12.1. Sankcie, je uvedené, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % nominálnej výšky úveru. V bode 12.12.2. Zmluvná pokuta, je uvedené, že zmluvná pokuta podľa čl. 12 ods.12.1. je splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. V bode 12.12.3. je upravené odstúpenie od zmluvy, splatnosť záväzku dlžníka a jednostranné vypovedanie zmluvy. V bode 12 sú upravené Ostatné sankcie, v bode 14 Pozitívne záväzky, v bode 15 Záväzky, v bode 16 Realizácia zabezpečenia, v bode 17 Prípady neplnenia záväzku, v bode 18 Následky prípadu neplnenia, v bode 19 Oznamovanie a doručovanie a v bode 20 Predčasné splatenie úveru a napokon v bode 21 Záverečné ustanovenia. V zmluve je upravené započítanie tak, že zmluvné strany si dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1.1. zmluvy (13.248 eur) oproti pohľadávke veriteľa podľa čl. 4.1. zmluvy (9.248 eur). Rozdiel bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený veriteľom na vyššie uvedený bankový účet dlžníka (4.000 eur). Zmluva je opatrená podpismi oboch zmluvných strán. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere je Splátkový kalendár spísaný dňa 29.júna 2015, ktorý je opatrený podpismi zmluvných strán. Dátum prvej splátky je uvedený 24.8.2015 v sume 276 eur a posledná splátka v poradí 48. je splatná dňa 24.7.2019 v sume 276 eur. Každý mesiac je výška splátky rovnaká, tak ako je uvedené v zmluve o revolvingovom úvere, t. j. výška 276 eur. Podľa listiny označenej Platby Lenka Mikulová - 223696 žalovanej bola dňa 1.7.2015 pripísaná na účet suma 4.000 eur. Dňa 25.8.2015 uhradila 276 eur, dňa 29.9.2015 uhradila 276 eur, dňa 29.10.2015 uhradila 276 eur, dňa 19.12.2015 uhradila 552 eur, dňa 26.1.2016 uhradila 286 eur, dňa 4.3.2016 uhradila 300 eur, dňa 15.4.2016 uhradila 300 eur, dňa 2.5.2016 uhradila 300 eur, dňa 1.6.2016 uhradila 300 eur, dňa 15.7.2016 uhradila 300 eur a dňa 19.10.2016 uhradila 600 eur. Žalobca pokusom o zmier zo dňa 9.augusta 2016 Pokusom o zmier pred začatím súdneho konania vyzval žalovanú na zaplatenie

zmluvných pokút, ktoré tvoria prílohu tohto listu, ide o zmluvnú pokutu vo výške 662,40 eur, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou číslo: 916002118 vyhotovená dňa 10.7.2016 a splatná dňa 20.7.2016. Ide o fakturovanie zmluvnej pokuty na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke, pri nezaplatenej 11.splátke v poradí a výška zmluvnej pokuty 5 % z výšky pôžičky, t. j. 662,40 eur. Zmluvná pokuta bola vyfakturovaná aj druhou faktúrou číslo: 916002359 vyhotovená dňa 9.8.2016 a splatná dňa 19.8.2016, ide o zmluvnú pokutu pre nezaplatenú 12.splátku v poradí a výška zmluvnej pokuty 5 % z výšky pôžičky, t. j. 662,40 eur. V pokuse o zmier žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie vyúčtovaných zmluvných pokút, ktorú mala uhradiť najneskôr do troch pracovných dní aj neuhradenej splátky na úver žalobcu. V konaní bola sporná výška úveru, ktorú mal žalobca poskytnúť žalovanej, keď žalovaná žiadala úver 4.000 eur a v zmluve o revolvingovom úvere je úver, poskytnutie finančných prostriedkov dlžníkovi vo výške 13.248 eur. K tejto sume sa žalobca dostal vzájomným započítaním pohľadávok ako je to uvedené v čl. 9.9.1. Odmenu v sume 9.248 eur odpočítal od sumy 13.248 eur a sumu 4.000 eur poskytol na účet. V konaní medzi stranami sporu nebolo sporné, že z reálne poskytnutého úveru 4.000 eur žalovaná vrátila žalobcovi sumu 3.766 eur.

3. Zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 263 ods. 1 a 2, § 397, § 497, § 499, § 501 ods. 1 a 2, § 502 Obchodného zákonníka. Súd bol toho názoru, že v danom prípade ide o obchodnoprávny vzťah a zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákona. Žalovaná požiadala žalobcu o poskytnutie úveru a na základe jej žiadosti bola vyhotovená zmluva, žalobcom označená ako zmluva o revolvingovom úvere a žalovanej boli poskytnuté reálne finančné prostriedky v sume 4.000 eur, ktoré jej boli pripísané na účet dňa 1.7.2015. Žalovanej bol úver poskytnutý na podnikateľský účel, o čom svedčí predložený živnostenský list k žiadosti o poskytnutie úveru a navyše v zmluve o revolvingovom úvere sa uvádza, že finančné prostriedky žalobca poskytne žalovanej na výkon podnikateľskej činnosti. Navyše žalovaná ukončila svoju podnikateľskú činnosť podľa výpisu zo živnostenského registra až 1.septembra 2015, pričom zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 29.júna 2015, teda v čase, keď žalovaná vykonávala podnikateľskú činnosť. Preto neobstojí obrana žalovanej, že úver jej bol poskytnutý ako spotrebiteľovi. Posudzovaná zmluva neobsahuje predpísané zákonné náležitosti podľa z. č. 129/2010 Z. z. a úver bol žalovanej poskytnutý ako podnikateľovi, nie spotrebiteľovi. Hoci v obchodnoprávnom vzťahu je prípustná zmluvná voľnosť, súd bol toho názoru, že takto upravené započítanie vzájomných pohľadávok vo vyššie uvedenom bode 9.9.1. zmluvy o revolvingovom úvere je obchádzanie zákona a v dôsledku započítania vzájomných pohľadávok zmluvných strán ku dňu poskytnutia úveru žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky len vo výške 4.000 eur, ktorá skutočnosť v konaní sporná nebola, nakoľko to vyplýva z účtu žalovanej. Takáto konštrukcia zmluvnej odmeny upravená v bode 4.4.1. a 4.4.2., za poskytnutie úveru (4.000 eur, ktorý bol reálne poskytnutý žalovanej) a odmeny v sume 9.248 eur, ktorá predstavuje odmenu až vo výške 69,81 % úveru, ktorý reálne žalovanej bol poskytnutý a je neprimerane vysoká k výške poskytnutého úveru. Ak si žalobca zmluvnú odmenu vo výške 9.248 eur započítal v deň poskytnutia úveru, t. j. zinkasoval ju za úver, takýto právny úkon nie je charakteristický pre samotný účel úveru. Takýto postup veriteľa je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákona). Úver je odplatný právny úkon a účelom úveru, ktorý je poskytnutý podľa Obchodného zákona je poskytnutie finančných prostriedkov spravidla vždy za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka alebo na dohodnutý účel. V tomto prípade však veriteľ započítal, teda zinkasoval väčšiu časť úveru už v deň jeho poskytnutia. Ak si žalobca zinkasoval zmluvnú odmenu, resp. odplatu za úver skoro v polovici výšky úveru, súd považoval tento postup zo strany žalobcu ako v rozpore s dobrými mravmi a je možné ho nazvať ako úžera, lebo odmena 9.248 eur mala byť splatná ku dňu prevedenia úveru. Pri splatnosti úveru dohodnutého na 48 mesiacov táto odmena predstavuje 9.248 eur, ročne sumu 2.312 eur, čo je úrok vo výške 57,80 % ročne, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Súd tak dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákona, prieči sa dobrým mravom, svojím obsahom a účelom obchádza zákon. Navyše nárok žalobcu je premlčaný v 4-ročnej premlčacej dobe, lebo splatnosť pohľadávky nastala v novembri 2015, kedy žalovaná bola v omeškaní s platením splátky a žaloba bola podaná dňa 18.augusta 2020, teda zjavne po 4-ročnej premlčacej dobe.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Podľa neho je napádaný rozsudok nepreskúmateľný v podstatnej časti (najmä pokiaľ ide o závery o obchádzaní zákona a závery o premlčaní) a aj v rozpore so zákonom (najmä pokiaľ ide o záver o rozpore s dobrými mravmi). Súd v napádanom rozsudku uviedol, že zmluva o úvere by mala byť neplatná pre obchádzanie zákona, no

tento záver nekonkretizoval. Obchádzanie zákona spravidla znamená, že právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu ustanovenia, svojimi dôsledkami však sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Právna teória a aj súdna prax obchádzanie zákona chápe ako postup, ktorým sa vylúči záväzné pravidlo zámerným použitím prostriedku, ktorý sám o sebe nie je zákonom zakázaný. V napádanom rozsudku sa neoznačuje ustanovenie zákona, vo vzťahu ku ktorému by sa mal uplatniť záver súdu o obchádzaní zákona, a ani dôsledky a cieľ, ktorý má predstavovať to, že zákon dodržaný nebol. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že neplatnosť úverovej zmluvy vyplýva aj z toho, že výška odmeny dohodnutá v úverovej zmluve je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje (je v hodnote) 57,80 % ročne. Ani tento záver súdu neobstojí, pretože v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz o tom, že výška odmeny je 57,80 % ročne, výška odmeny prepočítaná na percentuálnu ročnú sadzbu predstavuje 34,90 %, čo naopak preukázané bolo vo vyjadrení k odporu zo dňa 23.12. 2020, v zmysle § 502 Obchodného zákonníka výška úroku prevyšujúca zákonom určenú alebo povolenú hodnotu nemá za následok neplatnosť ani zmluvy o úvere a ani ustanovenia o úroku ako celku. Zmluva o úvere je v zmysle úpravy v Obchodnom zákonníku tzv. absolútnym záväzkom. Z tejto právnej úpravy vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dojednaná ako bezúročná, pretože záväzok platiť úrok ako odplatu za dočasné prenechanie peňažných prostriedkov do užívania je pojmovým znakom úverovej zmluvy a jej podstatnou časťou. Ak veriteľ a dlžník nedohodnú výšku úrokov v zmluve, je dlžník povinný platiť úrok vo výške stanovenej Obchodným zákonníkom. Prípadná dohoda o úroku vo výške prevyšujúcej povolenú hodnotu nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ako celku, ale ani neplatnosť dojednania o úrokoch, ale nastúpenie právneho dôsledku vyjadreného v uvedenom ustanovení § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka priznáva veriteľovi právo požadovať úroky aj vtedy, ak nie je ich výška v úverovej zmluve dojednaná alebo ak výška úrokov prevyšuje najvyššiu prípustnú hodnotu úrokov. Právna úprava teda jednoznačne vylučuje záver o neplatnosti dojednania o úrokoch. Uvedené súd prvej inštancie nerespektoval, a preto po právnej stránke došiel k nesprávnemu záveru o neplatnosti dojednania o úrokoch (v prejednávanej veci predstavujúcej zmluvnú odmenu) a zmluvy o úvere ako celku. Ustanovenie § 502 Obchodného zákonníka pritom súd prvej inštancie vôbec neaplikoval. Dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie pri rozhodovaní neaplikoval § 502 Obchodného zákonníka a súčasne sa ani nevyporiadal s argumentom žalobcu odkazujúcim na toto ustanovenie z napádaného rozsudku nevyplýva. V tomto smere je preto na mieste hovoriť nielen o nesprávnosti právneho posúdenia, ale aj o nepreskúmateľnosti rozsudku a o porušení práva žalobcu na spravodlivé konanie. Žalobca namieta aj záver súdu o premlčaní. Súd v bode 23. odôvodnenia rozsudku žiadnym spôsobom nezodôvodnil, na základe čoho došiel k tomu, že žalovaná pohľadávka bola splatnou už v novembri 2015. K splatnosti všetkých neuhradených splátok došlo až k 24.08. 2016, čo žalobca v podanej žalobe uviedol a doložil listinami (ako napríklad oznámenie zo dňa 09.08.2016), a preto záver o podaní žaloby na súd po uplynutí premlčacej doby nepovažuje žalobca za správny. Na základe týchto skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a došiel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu je založený v prvom rade na tom závere, že zmluva o úvere, ktorú strany sporu medzi sebou uzatvorili je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, keď podľa jej ustanovení došlo v deň poskytnutia úveru k započítaniu vzájomných pohľadávok zmluvných strán, keď si žalobca oproti pohľadávke žalovanej na poskytnutie úveru v sume 13.248,- eur započítal svoju pohľadávku na zaplatenie úrokov z úveru v sume 9.248,- eur a žalovanej preto poskytol peňažné prostriedky úveru len v sume 4.000 eur. Takáto konštrukcia zmluvnej odmeny nie je charakteristická pre samotný účel úveru, ktorým je poskytnutie finančných prostriedkov spravidla vždy za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka alebo na dohodnutý účel. V tomto prípade však veriteľ započítal, teda zinkasoval väčšiu časť úveru už v deň jeho poskytnutia.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci s uvedenými závermi súdu prvej inštancie celkom súhlasí. Podstatou zmluvy o úvere /§ 497 Obchodného zákonníka/ je záväzok veriteľa, že dlžníkovi poskytne na jeho požiadanie peňažné prostriedky do určitej sumy a záväzok dlžníka, že poskytnuté peňažné prostriedky

vráti a zaplatí úroky. Úrok je v intenciách úveru cena, ktorú dlžník platí veriteľovi za poskytnutie peňažných prostriedkov. V zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník povinný úrok platiť odo dňa poskytnutia peňažných prostriedkov úveru a v zásade až do momentu vrátenia úveru v lehote jeho splatnosti. Úroky pritom dlžník platí len zo skutočne poskytnutej/čerpanej peňažnej sumy úveru, nie z dojednaného úverového limitu /zo sumy, do akej veriteľ prisľúbil úver poskytnúť/.

10. Z dokazovania vykonaného v danom spore súdom prvej inštancie vyplýva, že podľa stranami dojednanej zmluvy o úvere zo dňa 29.6.2015 sa žalobca ako veriteľ zaviazal žalovanej ako dlžníkovi poskytnúť úver vo výške 13.248,- eur, ktorý sa dlžník/žalovaná zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276,- eur a zaviazala sa veriteľovi/žalobcovi zaplatiť aj úroky z úveru v sume 9.248,- eur, ktorý záväzok bol splatný ku dňu poskytnutia úveru. Strany sa potom v zmluve dohodli, že si vzájomne započítavajú svoje pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy, a to pohľadávku dlžníka/žalovanej na poskytnutie úveru oproti pohľadávke veriteľa/žalobcu na zaplataenie úroku z úveru s tým, že rozdiel v započítaných pohľadávkach bude veriteľom/žalobcom uhradený na bankový účet dlžníka/žalovanej. Týmto spôsobom teda došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávky žalovanej na poskytnutie úveru 13.248,- eur a pohľadávky žalobcu na zaplataenie úroku 9.248,- eur a rozdiel 4.000,- eur potom žalobca preukázane uhradil na bankový účet žalovanej. Žalovanej po tejto transakcii zostal záväzok na splataenie úveru 13.248,- eur v 48 mesačných splátkach vo výške 276,- eur.

11. Uvedený spôsob poskytnutia/čerpania úveru, úrokov z úveru a ich splatnosti, a vzájomného započítania pohľadávok z úverovej zmluvy podľa odvolacieho súdu porušuje samotný hospodársky účel úveru, čím obchádza zákon, konkrétne § 497 Obchodného zákonníka. Aj keď zákon výslovne nezakazuje, aby si strany úverovej zmluvy dojednali splatnosť úrokov ku dňu poskytnutia úveru, v tejto konkrétnej situácii toto dojednanie spoločne s ostatnými dojednaniami zmluvy, najmä dojednaniami o vzájomnom započítaní pohľadávok, spôsobuje obchádzanie zákona. Žalovaná ako dlžník dôsledkom konštrukcie v tejto zmluve o úvere neplatí žalobcovi ako veriteľovi odplatu za skutočne poskytnuté peňažné prostriedky úveru. Žalobca sa síce zmluvne zaväzuje poskytnúť úver v sume 13.248,- eur, ale dôsledkom vzájomného započítania pohľadávok v skutočnosti poskytne a žalovaná ako dlžník čerpá úver len vo výške 4.000,- eur. Napriek tejto skutočnosti, že žalobca nikdy žalovanej neposkytol peňažné prostriedky na túto sumu, je žalovaná povinná mu vrátiť úver 13.248,- eur /48 mesačných splátok po 276,- eur/ a zároveň má aj záväzok /síce v čase čerpania úveru zanikajúci v dôsledku vzájomného započítania pohľadávok/ na zaplataenie úrokov 9.248,- eur, ktorého výška je nepochybne dojednaná stranami s ohľadom na výšku úveru 13.248,- eur, ktorý mala žalovaná čerpať ale nikdy ho v takejto výške nečerpala. Žalovaná je teda v zmysle zmluvy povinná zaplatiť žalobcovi úroky z úveru určené vo výške nezodpovedajúcej sume skutočne poskytnutého/čerpaného úveru, teda platí odplatu za užívanie peňažných prostriedkov, ktoré jej žalobca neposkytol a ona nikdy neužívala. Celá konštrukcia úveru v predmetnej úverovej zmluve tiež znamená, že žalobca ako veriteľ nikdy nemusel mať peňažné prostriedky v sume 13.248,- eur, ktoré sa zaviazala poskytnúť ako úver a z ktorých si so žalovanou dohodli úroky 9.248,- eur. Postačovalo mu, aby mal k dispozícii len 4.000,- eur, ktoré potom aj skutočne žalovanej poskytol ale späť mal dostať 13.248,- eur, ktoré síce zmluva deklaruje v podstate ako zaplataenie istiny poskytnutého úveru ale ktoré v skutočnosti nie sú ničím iným ako jeho 4.000,- eur a 9.248,- eur úrokov z prostriedkov žalovanej.

12. Odvolací súd tak v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere dojednaná stranami sporu dňa 29.6.2015 obchádza zákon, konkrétne ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka tým, že žalovaná je ňou zaviazaná na zaplataenie úrokov z peňažných prostriedkov úveru, ktorý jej nikdy nebol v deklarovanej výške poskytnutý a ona ho nečerpala. Preto je tento právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

13. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalovanej preukázane trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).